

► **Haagse dak- en thuislozen vieren hun verjaardag tijdens feest op Koekamp**

‘Daklozen willen gewoon niet als beesten bekeken worden’

600 satés en een rugzak als cadeau: op de Koekamp werd maandag een verjaardagsfeest gegeven voor alle dak- en thuislozen die Den Haag rijk is. Nu de dakloosheid nieuwe hoogten bereikt, hebben de daklozen zelf volgens de organisator wel een feestje verdiend.

Zed Fasel
Den Haag

De rode loper is uitgerold. Of het volk dat er overheen loopt die vaak onder de voeten heeft gehad, valt te betwijfelen. Sommige gegadigden komen verbaasd aanlopen: van het voor hen georganiseerde feestje hadden ze nog geen weet.

Gevierd wordt hun verjaardag, deze maandagavond. De verjaardag van alle daklozen in Den Haag. De verjaardag die velen van hen uitzaten zonder feest. Maar nu wordt er uitgepakt. De muziek schalt over de Koekamp, 600 satés liggen voor ze klaar, en iedereen krijgt een ingepakt cadeau. Een rugzak en een buidel tas, omdat ze zo vaak belangrijke papieren kwijt raken.

Eén van hen is de 37-jarige Wesley Daniëls. Rauw, gehard door het leven op straat dat hij al bijna vijftien jaar leidt. Tattoos overspannen zijn gespierde bruine armen. Zijn blik is intens, net als zijn mimiek en zijn woorden. Een jarenlange crackverslaving heeft zijn uitwerking niet gemist, sinds hij zijn relatie en zijn huis verloor. Genoeg om over te treuren. Maar nu is hij blij.

Want de viering is slechts een speciale editie van een uitdeelavond die hij al jaren wekelijks bijwoont. Een avond die veel voor hem betekent. „Ik had helemaal niks. Geen geld, geen kleren. Geen ene kanker. Ik kan niet in woorden uitdrukken hoeveel het dan betekent dat iemand kleren en eten voor je heeft. Iemand als Jolande.”

Het aantal daklozen in Den Haag is al geruime tijd onderwerp van discussie. Eind 2023 ondertekende de gemeente samen met andere grote steden een brief aan de Tweede Kamer, waarin de verantwoordelijke wethouders stelden de hoeveelheid dak- en thuislozen niet meer aan te kunnen.

In 2030 moest dakloosheid zijn uitgebannen, maar die ambitie raakt steeds verder uit zicht. Afgelopen jaar steeg het aantal daklozen met 15 procent, zo bleek tijdens een gemeente-

▲ Feest voor daklozen op de Koekamp met eten: maar liefst 600 satés. FOTO NICO SCHOUTEN

raadsvergadering van 27 juni. Volgens wethouder Mariëlle Vavier (Armoede, Inclusie, Zorg) belanden steeds meer jongeren, jonge gezinnen en arbeidsmigranten op straat.

Schrijnende verhalen van Haagse daklozen liggen voor het oprapen. In december 2023 haalde het Poolse stel Bogdan en Agathe het nieuws: ze werden met onderkoelingsverschijnselen in een geïmproviseerd kampeement in het Uithofpark aangetroffen door een agent. In de maanden die volgden woonden ze onder een brug naast Madurodam. In mei overleed Bogdan, hij was herstellende van een buikoperatie.

Waardigheid

Jolande van Kuijen zag van dichtbij hoe Bogdans gezondheid verder afgleed. Van Kuijen is voorzitter van Stichting de Vriend, een Haagse organisatie die al negen jaar kleding, maaltijden en andere hulp voor daklozen verzorgt. Samen met Agathe en Bogdan kookte ze regelmatig maaltijden voor hun wekelijkse uitdeelmoment op de Koekamp. Ook de Daklozenverjaardag is een initiatief van haar hand.

„Ze willen niet als beesten bekeken worden”, zegt Van Kuijen. „Ik heb vaak aan daklozen gevraagd wat er moet gebeuren om je waardigheid terug te krijgen. Hun antwoord is bijna altijd dat ze niet willen opvallen tussen de mensen. Ze willen goed gekleed, schoon en fris zijn.”

En dat lukt aardig. Wesley Daniëls bijvoorbeeld paradeert in zijn nieuwe witte blouse over de rode loper. Een grijns van oor tot oor. Ook zijn boezemvriend Rick (31) is scherp

gekleed in een korte spijkerbroek en een net shirt. Rick is al sinds 2016 op de Koekamp te vinden. „Vroeger had ik een gezinnetje, maar in 2012 belandde ik op straat. Drank.”

“**Ik had acht man in dienst, grote banken als klant. Toch raakte ik alles kwijt**”

– Coen van den Beemt

„Sindsdien ben ik vier keer dakloos geraakt. De laatste keer was in januari. Ik dronk een tijd makkelijk een liter jenever per dag. Nu doe ik wat rustiger aan. Ik wil stoppen, mijn familie wil dat ook. Ik ga stoppen.”

Coen van den Beemt (45) is een andere vrijwilliger bij het evenement. Van den Beemt had jarenlang een succesvol eigen bedrijf dat gespecialiseerd was in zoekmachines, tot de drank het overnam. „Ik had acht man in dienst, grote banken als klant. Toch raakte ik alles kwijt.”

Van het een kwam het ander, en Van den Beemt was in 2020 acht maanden dakloos. „Ik ben zelf gelovig. Toen ik aan andere gelovige mensen om hulp vroeg zeiden velen van hen: ‘ik zal voor je bidden’. Maar dat kan je niet eten.”

Van den Beemt kwam er met hulp van de instanties weer bovenop, maar na zijn dakloze periode was er iets veranderd. „Ik dacht: moet ik nu weer voor mezelf gaan verdienen of wil ik iets doen voor anderen? Ik heb

daarom nu een non-profit klerenbedrijf, waarvan alle winst naar daklozenorganisaties zoals die van Jolande gaat. Zelf leef ik van een uitkering.”

Volgens de woordvoerder van wethouder Vavier is er sinds de oproep van de grote steden begin dit jaar geen geld vrijgemaakt door het Rijk. Ook de aanpak van de daklozenproblematiek vanuit Den Haag is niet veranderd, zegt de woordvoerder. „We hebben eind vorig jaar het beleidskader Den Haag Geeft Thuis gelanceerd, daar houden we aan vast.”

Het aantal dak- en thuislozen is moeilijk te meten, omdat het een groep is waar relatief weinig zicht op is en die veel rondtrekt. Goed nieuws dus, dat Den Haag samen met acht andere regio's geselecteerd is voor de ETHOS-telling van 2025, een daklozentelling die als zeer betrouwbaar wordt beschouwd.

Marlies Filbri, directeur van daklozenbelangenbehartiger Straat Consulaat, ziet al verbeterpunten in het gemeentelijk daklozenbeleid. „Het is goed dat er nu aparte opvanglocaties zijn voor verwarde mensen, die hebben namelijk specifieke hulp nodig die ze in de reguliere opvang niet krijgen. Ook is de Permanente Winter Opvang langer open.”

Maar volgens Filbri, die al langer pleit voor permanentere oplossingen, blijven dit soort ingrepen dweilen met de kraan open. „Er moeten meer woningen komen. Het grootste probleem is nog altijd de doorstroom van opvang die vastloopt. Door de woningcrisis zijn steeds meer jongeren, studenten en zelfs middenstandsgezinnen dakloos. Daar moet wat aan gebeuren.”

“**Ze willen niet opvallen, maar goed gekleed, schoon en fris zijn**”

– Jolande van Kuijen